

Lovgivningsarbejder, som maatte ønskes eller vise sig nødvendige. At man tænker sig, at Konsulatvæsenet i den Henseende skulde blive det Efterretningsmiddel, som Departementet havde til sin Raadighed, er jo ganske indlysende. Foruden at have disse Opgaver skulde Departementet høres angaaende og have Adgang til at faa Indflydelse paa saavel Lovforslag, som vigtigere administrative Afgørelser vedrørende Handelsens og Søfartens Interesser. Af saadanne vigtigere administrative Afgørelser foregaar der jo stadig adskillige, som angaa Forhold under Toldvæsenet, Post- og Telegrafvæsenet, Jærnbanevæsenet, Havnevæsenet og Skibsfarten. Det vilde altsaa blive et Departement, der, om jeg saa maa sige, skulde kunne forhindre, at der fra den øvrige Administration fremkommer saadanne Forslag og saadanne Afgørelser, som maatte siges at stride imod Handelsens og Omsættningens Interesser, uden at deres Repræsentant, deres Organ i Regeringen havde haft Lejlighed til at ytre sig og at fremkomme med sine Forestillinger i saa Henseende. I Virkeligheden er det en Ordning, som stemmer temmelig nøje med den, som vi havde i Slutningen af forrige Aarhundrede i Danmarks bedste Handelstid, da Kommercekollegiet stod i en intim og stadig Rapport til og Vekselvirkning med Kjøbenhavns Grossererstand, hvilket den Gang førte til ganske særdeles tilfredsstillende Resultater. Kravet om et særligt Organ for Handel og Søfart i Regeringen har nu i snart 20 Aar været fremsat og endnu for mindre end en Maaned siden har en fuldgyldig Repræsentation for Landets samlede Handelsstand givet dette Ønske Udtryk i en Resolution, som findes aftrykt i Lovforslaget under Bilag 2. Jeg anbefaler paa det aller varmeste Tinget at fremme denne Sag. Lovforslagets økonomiske Betydning, den Udgift, det vil medføre, er ikke særdeles stor. I ethvert Tilfælde vilde jeg meget ønske, at det høje Ting vilde give Handelsstanden et Svar paa dette i saa mange Aar fremsatte Ønske, for at det, hvis dette Svar virkelig mod al Forventning ikke skulde blive samtykkende, kunde tages under Overvejelse, hvilke andre Veje og Midler man da kunde finde for at komme til en tilfredsstillende eller forholdsvis tilfredsstillende Ordning af denne Sag, overensstemmende med Handelsstandens saa ofte og saa enstemmig udtalte Ønsker.

Det tredje Forslag til Lov, jeg skal have den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om Tillæg til Loven af 28de Maj 1880

angaaende Oprettelsen af tvende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet, altsaa et Lovforslag angaaende vore Husmandskreditforeninger. Regeringen anmoder det høje Ting om at indrømme disse Ret til for det første at gøre Udlæg i et Pant, naar Kapitalen er forfalden paa Grund af Pantets Forringelse, hvad de nu ikke ere i Stand til, og for det andet at give Foreningerne Ret til at gøre Udlæg i Pantet uden Varsel, hvis Debitor undlader at betale Renter. Dette er Rettigheder, som alle andre Kreditforeninger i Landet have i Henhold til Loven af 1850, men Husmandskreditforeningerne have ikke denne Adgang til at gøre Udlæg efter disse Regler, men kun efter Reglerne i Loven af 29de Marts 1873. Man mente nemlig i 1880, da Foreningerne oprettedes, at Bestemmelserne i Loven af 1873 vilde være tilstrækkelige, men det har vist sig, at Husmandskreditforeningerne i forskellige Tilfælde blive uheldig stillede ved at savne den Adgang, de andre Foreninger have i Henhold til Loven af 1850, idet de ere nødsagede til at skride til Søgmaal overfor saadanne Debitorer, hvad de andre Kreditforeninger ikke behøve at gøre. Den samme Bestemmelse, som her er foreslaaet, var i øvrigt foreslaaet i 1887, men den Gang blev den fremsat i Forbindelse med andre Bestemmelser for Husmandskreditforeningerne. Denne Gang fremsætter Regeringen Forslag om dette ene Forholds Ordning uden at sætte det i Forbindelse med andre Forhold. Jeg anbefaler dette lille Lovforslag til Tingets Velvilje.

Det næste Forslag er nyt, ligesom for Resten det forrige var det, det er Forslag til Lov om Anlæg af en Fiskerihavn ved Gilleleje. Forholdet er dette, at Gilleleje Havn, som er anlagt i Begyndelsen af 70'erne, i Virkeligheden aldrig har tilfredsstillet, da den bestandig har været udsat for Tilsanding. Navnlig i den sidste halve Snes Aar maa den i Virkeligheden siges at have været ganske ubrugelig som Fiskerihavn. Gentagne Gange have Fiskerne og Beboerne i Gilleleje henvendt sig til Regeringen om en Afhjælpning af dette Forhold, men de Bekostninger, der vare forbundne med at forandre og forbedre Havnen eller med at anlægge en ny Havn, vare meget betydelige, og Forholdene vare den Gang ikke saa slette i Gilleleje, som de i de allerseneste Aar ere blevne. Senest for 2 Aar siden henvendte Befolkningen sig paa ny til Regeringen med Anmodning om at komme den til Hjælp. Det er en Befolkning paa 1,200 Mennesker, der, efter